

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

16 juin 2006

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 2 avril 1965 relative
à la prise en charge des secours accordés
par les centres publics d'aide sociale**

(déposée par Mme Hilde Dierickx et
M. Guy Hove)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

16 juni 2006

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 2 april 1965
betreffende het ten laste nemen van de steun
verleend door de openbare centra
voor maatschappelijk Wwelzijn**

(ingediend door mevrouw Hilde Dierickx en
de heer Guy Hove)

RÉSUMÉ

L'auteur de cette proposition de loi attire l'attention sur une insécurité juridique en ce qui concerne le recouvrement de l'aide octroyée par un centre public d'action sociale auprès d'un autre CPAS ou de l'État. Le CPAS secourant avise le CPAS du domicile de secours ou l'État de la prise en charge. Ils disposent de 40 jours pour faire connaître leur décision. En l'absence de décision, l'instance avisée est censée accepter la charge. La présente proposition de loi vise à prévoir explicitement que cette présomption est irréfragable.

SAMENVATTING

De indienster van dit wetsvoorstel wijst op een juridische onzekerheid omtrent het terugvorderen van de steun verleend door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, van een ander OCMW of van de Staat. Het steunverlenende OCMW stelt het OCMW van het onderstandsdomicilie of de Staat in kennis van de tenlasteneming. Zij beschikken over 40 dagen om hun beslissing kenbaar te maken. Blijft een beslissing uit, dan wordt de aangeschreven instantie vermoed de last te aanvaarden. Met dit wetsvoorstel wil de indienster uitdrukkelijk bepalen dat dit vermoeden onweerlegbaar is.

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT :</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT :</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale (CPAS) date du 2 avril 1965. Dans la présente proposition de loi, nous appellerons simplement la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, la «loi de 1965».

Cette loi de 1965 a vu le jour pour déterminer quel CPAS est compétent pour celui qui demande les secours. La pratique montre toutefois que l'application de cette loi n'est pas si aisée.

Article 1er de la loi de 1965

En résumé, la compétence du CPAS est, dans la plupart des cas, définie sur la base de l'article 1er de la loi de 1965. Ledit article établit une distinction entre le «centre public d'aide sociale secourant» et le «centre public d'aide sociale du domicile de secours». L'application de la loi fait toutefois l'objet de nombreuses difficultés d'interprétation.

Article 10: la présomption (réfragable?)

L'article 10 est libellé comme suit: «*Dans un délai de quarante jours à partir de l'envoi de l'avis, le centre public d'aide sociale ou le ministre sont tenus de faire connaître à la commission qui les a avisés, leur décision motivée quant à la prise en charge des secours.*»

À défaut de répondre dans ce délai, ils sont censés accepter cette charge.».

Cet article prévoit que, dans un délai de quarante jours à partir de l'envoi de l'avis, le centre ou le ministre, selon le cas, sont tenus de faire connaître au centre qui les a avisés, leur décision motivée quant à la prise en charge des secours. <L 1993-01-12/34, art. 11, 009; En vigueur: 01-03-1993>

L'alinéa 2 de cet article prévoit qu'à défaut de répondre dans le délai prévu, le centre ou le ministre ont accepté la compétence.

NOTE, B. («*Het voor hulpverlening bevoegd OCMW en de tenlasteneming van de kosten*», l., p. 166-171) signale qu'il n'est jamais venu à l'esprit de ceux qui ont

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW) dateert van 2 april 1965. In dit voorstel noemen we de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn eenvoudigweg de «wet van 1965».

Deze wet van 1965 werd in het leven geroepen om te bepalen welk OCMW bevoegd is voor de hulpvrager. De praktijk leert echter dat de toepassing van deze wet niet zo eenvoudig is.

Artikel 1 van de wet van 1965

Kort samengevat wordt de bevoegdheid van het OCMW in de meeste gevallen bepaald op basis van artikel 1 van de wet van 1965. In dit artikel wordt een onderscheid gemaakt tussen het «steunverlenend OCMW» en het «OCMW van onderstandsdomicilie». Er bestaan echter vele interpretatiemoeilijkheden bij de toepassing van de wet.

Artikel 10: een (weerlegbaar?) vermoeden

Artikel 10 van de wet zegt: «*Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de minister zijn ertoe gehouden binnen een termijn van veertig dagen te rekenen vanaf de verzending van de kennisgeving, aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hen verwittigd heeft hun met redenen omklede beslissing kenbaar te maken wat de tenlasteneming van de steun aangaat.*»

Bij ontstentenis van een antwoord binnen deze termijn worden zij geacht deze last te aanvaarden.».

Overeenkomstig dit artikel zijn het centrum of de minister, naargelang het geval, ertoe gehouden binnen een termijn van veertig dagen te rekenen vanaf de verzending van de kennisgeving, aan het centrum dat hen verwittigde een met redenen omklede beslissing kenbaar te maken wat de tenlasteneming van de hulp aangaat.

Het tweede lid van dit artikel geeft aan dat het centrum of de minister de bevoegdheid aanvaard heeft wanneer er geen antwoord gekomen is binnen de vooropgestelde termijn.

NOTE, B. («*Het voor hulpverlening bevoegd OCMW en de tenlasteneming van de kosten*», l., p. 166-171) geeft aan dat bij de toenmalige commentatoren van de wet

commenté la loi à l'époque que la présomption instaurée à l'article 10, alinéa 2, pouvait être annulée.

H.F. COREMANS («*De nieuwe wetgeving op de verdeling van de openbare onderstandslasten*» T.B.P., 1965, p. 289) précise qu'à défaut d'observations dans le délai prévu, le centre d'action sociale ou le ministre sont censés accepter définitivement la charge récupérée.

Cette thèse est également confirmée par des réponses à des questions parlementaires (n° 200 du 8 octobre 1976, Questions et Réponses, Chambre, n°1, du 2 novembre 1976, p.7).

Il résulte toutefois d'une certaine jurisprudence du Conseil d'État que la présomption prévue à l'alinéa 2 de l'article 10 doit être interprétée comme une présomption réfragable (arrêt C.A.P. Ghlin, n° 14432, 8 janvier 1971 et arrêt C.A.P. Hasselt, n° 18696 du 18 janvier 1978). Il ressort de ces arrêts que la présomption d'acceptation, née de l'article 10, alinéa 2, de la loi 2 avril 1965, est réfragable.

Mais il existe aussi une autre jurisprudence qui est contraire aux arrêts précités (p.ex. arrêt CPAS Renaix, n° 24586 du 5 juillet 1984).

En outre, on observe, dans la pratique, que, lorsque la compétence n'est pas contestée, le centre ou le ministre, selon le cas, laissent généralement s'écouler le délai pour exprimer ainsi leur accord, conformément à l'alinéa 2 de l'article 10.

Pour dissiper l'incertitude juridique quant au fait de savoir si la présomption est réfragable ou non, nous entendons modifier l'alinéa 2 de l'article 10. Dans l'intérêt de la sécurité juridique et pour garantir l'objectif initial du législateur, nous entendons dès lors instaurer une présomption irréfragable. Cette mesure clarifiera l'interprétation pour les CPAS et les obligera à respecter les délais.

nooit blijkt opgekomen te zijn dat het door artikel 10, tweede lid, ingestelde vermoeden ongedaan gemaakt kan worden.

H.F. COREMANS («*De nieuwe wetgeving op de verdeling van de openbare onderstandslasten*» T.B.P., 1965, blz. 289) stelt dat bij ontstentenis van opmerkingen binnen de gestelde termijn, het centrum van onderstand of de minister geacht worden de teruggevorderde last definitief te aanvaarden.

Ook antwoorden op parlementaire vragen bevestigen deze stelling (nr. 200 d.d. 8 oktober 1976, Vr en Antw, Kamer, nr 1, d.d. 2 november 1976, blz.7).

Uit bepaalde rechtspraak van de Raad van State volgt evenwel dat het vermoeden uit het tweede lid van artikel 10 geïnterpreteerd moet worden als een weerlegbaar vermoeden. (Arrest C.O.O. Ghlin, nr 14432, 8 januari 1971 en arrest C.O.O. Hasselt, nr 18696 van 18 januari 1978). Uit deze arresten blijkt dat het vermoeden van aanvaarding, dat ontstaat in artikel 10, tweede lid, van de wet van 2 april 1965 weerlegd kan worden.

Toch bestaat er ook andere rechtspraak die tegenstrijdig is aan de voorgaande arresten. (vb. Arrest OCMW Ronse, nr. 24586 van 5 juli 1984).

Bovendien wordt in de praktijk opgemerkt dat wanneer de bevoegdheid niet betwist wordt, de centra of de minister, naargelang het geval meestal de termijn laten verlopen om zo hun aanvaarding uit te drukken, conform het tweede lid van artikel 10.

Om de onduidelijkheid over het feit of het vermoeden al dan niet weerlegbaar is, op te lossen, wil de indiener van dit voorstel het tweede lid van artikel 10 wijzigen. In het belang van de rechtszekerheid en om de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever te garanderen, wil de indiener van dit wetsvoorstel een onweerlegbaar vermoeden instellen. Dit maakt de interpretatie voor de OCMW's duidelijker, en verplicht hen de termijnen te respecteren.

Hilde DIERICKX (VLD)

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 10, alinéa 2, de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale est remplacé par la disposition suivante:

«À défaut de réponse dans ce délai naît la présomption irréfragable qu'ils acceptent cette charge.».

27 avril 2006

Guy HOVE (VLD)
WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 10, tweede lid van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt vervangen als volgt:

«Bij ontstentenis van antwoord binnen deze termijn ontstaat het onweerlegbaar vermoeden dat zij deze last aanvaarden.».

27 april 2006

Hilde DIERICKX (VLD)
Guy HOVE (VLD)

TEXTE DE BASE

2 avril 1965

Loi relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale

Art. 10

Dans un délai de quarante jours à partir de l'envoi de l'avis, le centre public d'aide sociale ou le ministre sont tenus de faire connaître à la commission qui les a avisés, leur décision motivée quant à la prise en charge des secours.

A défaut de répondre dans ce délai, ils sont censés accepter cette charge.

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

2 avril 1965

Loi relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale

Art. 10

Dans un délai de quarante jours à partir de l'envoi de l'avis, le centre public d'aide sociale ou le ministre sont tenus de faire connaître à la commission qui les a avisés, leur décision motivée quant à la prise en charge des secours.

A défaut de réponse dans ce délai naît la présomption irréfragable qu'ils acceptent cette charge.¹

¹ Art. 2: remplacement.

BASISTEKST

2 april 1965**Wet betreffende het ten laste nemen van de steun
verleend door de openbare centra voor
maatschappelijk welzijn****Art. 10**

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de Minister zijn ertoe gehouden binnen een termijn van veertig dagen te rekenen vanaf de verzending van de kennisgeving, aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hen verwittigd heeft hun met redenen omklede beslissing kenbaar te maken wat de tenlasteneming van de steun aangaat.

Bij ontstentenis van een antwoord binnen deze termijn worden zij geacht deze last te aanvaarden.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

2 april 1965**Wet betreffende het ten laste nemen van de steun
verleend door de openbare centra voor
maatschappelijk welzijn****Art. 10**

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de Minister zijn ertoe gehouden binnen een termijn van veertig dagen te rekenen vanaf de verzending van de kennisgeving, aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hen verwittigd heeft hun met redenen omklede beslissing kenbaar te maken wat de tenlasteneming van de steun aangaat.

Bij ontstentenis van antwoord binnen deze termijn ontstaat het onweerlegbaar vermoeden dat zij deze last aanvaarden.¹

¹ Art. 2: vervanging.